

[Henning Rasmussen]

bliver fastholdt i en diskussion, der er væsentlig, om den kommunale økonomi, og det tager jeg gerne ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Såfremt der skal træffes beslutning i sommerferiens løb, vil vi være indstillet på at sige til regeringen, at man i det mindste må forelægge sagen for finansudvalget. Det vil i sig selv indebære, at et mindretal af finansudvalget – så vidt jeg husker 7 medlemmer – kan sørge for, at sagen kommer i folketinget, og dermed at folketinget kommer til at tage stilling til sagen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

For det første er folketinget nu altid inde; det er aldrig hjemme. Dernæst var der måske grund til heroppefra, når man nu går så højt op i denne sag, at meddele, at skatteministeren har været til samråd i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, hvor han af partier, der repræsenterer et flertal i folketinget, har fået at vide, at en sådan omlægning af momslovens administration ikke kan foretages, uden at den kommer ned i folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Så vil jeg blot konstatere, at den oplysning, jeg mente at have fået fremprovokeret før om, at det ville blive afgjort ved et udvalg, at folketinget skulle forstås som et udvalg, altså ikke er korrekt. Det kan kun ske, siger et flertal i skatte- og afgiftsudvalget repræsenterende et flertal i folketinget, såfremt det foregår her i folketingssalen. Jeg takker.

Agerschou (SF):

Så vidt jeg forstod, erkendte hr. Dræbye, at der med bloktilskudsbesparelsen ville blive tale om en forøgelse af arbejdsløsheden. Det, vi så er uenige om, er, hvor stor den forøgelse vil blive. Jeg synes, hr. Dræbye glemmer, at det ikke er første gang, kommunerne sparer. Kommunerne sparede i vidt omfang i forbindelse med henstillingen i 1979 fra den socialdemokratiske regering. Det, det i første omgang gik ud over dengang, var bygge- og anlægsarbejder, og det havde selvfølgelig en

afledt virkning i form af arbejdsløshed i bygge- og anlægsbranchen.

Så vidt jeg kan høre, erkender hr. Dræbye, at der vil blive tale om en forøgelse af arbejdsløsheden, og det er selve antallet, vi så nu er uenige om.

Jeg mener, at kommunerne efterhånden har skåret så meget ind til benet, at der faktisk kun er en reduktion af stillinger tilbage. Jeg vil i den forbindelse pege på en skrivelse, vi fik i kommunaludvalget fra Amdtsrådsforeningen i Danmark, af 22. april 1983. Den fortæller noget om, hvad bloktilskudsbesparelsen i 1983 kom til at betyde. Den kom til at betyde en reduktion på knap 1.300 fuldtidsstillinger. Amdtsrådsforeningen bemærker videre, at det tal alene omfatter de tilfælde, hvor der på indeværende tidspunkt er taget beslutning om stillingsnedlæggelser, og det vil sige, at man faktisk forventer, at der på et eller andet tidspunkt kommer flere.

De tal har vi forsøgt at få opklaret. Det har hr. Dræbye forsøgt at medvirke til, men indenrigsministeren har ikke været særlig villig til at finde ud af, hvad besparelsen i 1983 betød for arbejdsløsheden, for reduktion af offentlige stillinger. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg ikke kan forstå, at det ikke ryster hr. Dræbye, når man ser, hvor kommunerne giver sig til at spare, at det går ud over madudbringning for pensionister, og at det medfører en reduktion af kost på plejehjem osv. Ryster det overhovedet ikke, at vi nu har bragt kommunerne i en situation, hvor det er den slags ting, man giver sig til at spare på?

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Det kunne ikke falde mig ind at benægte den økonomiske kendsgerning, at øger man isoleret set de offentlige udgifter, øger man beskæftigelsen, og hvis der er arbejdsløshed, nedsætter man arbejdsløsheden. Omvendt: nedsætter man de offentlige udgifter, nedsætter man isoleret set beskæftigelsen eller øger arbejdsløsheden. Det ville være urimeligt, for sådan hænger tingene nu engang sammen, men det ville også være urimeligt at vurdere det isoleret. Det er et led i en samlet økonomisk politik.